Ετος Η'

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Νοεμβρίου Πέμπτη 1906

Αριθ. 395

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι . . . . . *Δραχ.* **10**
Εν Τουρκίᾳ . . . . . 1/2 *τουρκικῆς λίρας*
Εν τῇ ἄλλῃ ἀλλοδαπῇ . . 1/2 *ἀγγλικῆς λίρας*

Ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἑκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ἰ. Λαμπρίδην δικηγόρον
Ὁδὸς Σόλωνος 36

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (*Ἡ εἰς Ρώμην μετάβασις τοῦ Βασιλέως*). — Κύπρος (*αἱ κομματικαὶ διαμάχαι θίγουσαι τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν*). — Ἤπειρος (*περὶ τῆς Χιμάρας*). — Ἀγγέλματα καὶ θρῦλοι. — Παράλογοι ἀξιώσεις τῶν Βουλγάρων (*ἀναίρεσις αὐτῶν*) — Ἡ ἐν Ἰταλίᾳ ὑποδοχὴ τοῦ βασιλέως Γεωργίου Α'. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰδήσεις.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 15 Νοεμβρίου 1906

Αἱ ῥωμαϊκαὶ πανηγύρεις, ἃς προεκάλεσεν ἡ εἰς Ρώμην μετάβασις τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου Α', μεσταὶ ἀδόλου καὶ εἰλικρινοῦς ἐνθουσιασμοῦ, ἐμαρτύρησαν τὴν βαθύτατα ἐρριζωμένην συμπάθειαν Ἰταλῶν καὶ Ἑλλήνων.

Παρὰ τοῖς Ἰταλοῖς, ὡς λαῷ, εὕρομεν οἱ Ἕλληνες ἀδιάλειπτον σχεδὸν τὴν ἀδελφικὴν ἀγάπην, παροδικὰ δὲ ὑπῆρξαν ἀείποτε τὰ νέφη τῆς ἔχθρας καὶ τοῦ μίσους, ἅτινα συνώθει ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν λαῶν πολιτικὴ ἀπληστίας καὶ σφετερισμοῦ, πολιτικὴ μεγαλοπράγμων μὲν κατ' ἐπίφασιν, ἀλλὰ στενοκέφαλος κατ' ἀλήθειαν καὶ μωρά, ὅσον μωρὸν εἶναι τὸ ἔργον τῶν ἀνθρώπων, ὅταν ἀντιτάσσωνται κατὰ τῶν νόμων τῆς φύσεως.

Καὶ νόμος τῆς φύσεως εἶναι νὰ ἀγαπῶνται ἀμοιβαίως οἱ Ἰταλοὶ καὶ οἱ Ἕλληνες· καὶ νόμος τῆς φύσεως εἶναι οἱ δύο πρωταθληταὶ λαοὶ τῆς ἀνθρωπίνης ἡμερώσεως, ἀπὸ χιλιάδων ἐτῶν τὰς δύο γείτονας χερσονήσους τῆς νοτιανατολικῆς Εὐρώπης οἰκοῦντες, ἃς ἐζύμωσαν μὲ τὴν ἀπαραδειγμάτιστον αὐτῶν δραστηριότητα, ὅπως ἀνθήσωσιν ἐν αὐταῖς τὰ ἀπαραμίλλου καὶ ἀφθίτου κάλλους ἄνθη τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τέχνης, συνωθούμενοι νῦν εἰς ἀμοιβαίαν ἀρωγὴν καὶ ἐνέργειαν κατὰ τῶν ἀπειλούντων νὰ συμπήξωσιν αὐτοὺς ὄγκων τῶν Σλάβων καὶ Τευτόνων, φίλοι ἀεὶ νὰ διατελῶσι καὶ κοινὸν νὰ χαράξωσι τὸν δρόμον, ὅπως Ἰταλικὴ μείνῃ ἡ μία, ἑλληνικὴ δὲ ἡ ἄλλη χερσόνησος.

Εἴτε θείᾳ Προνοίᾳ, εἴτε ἔργῳ ἀνθρωπίνῳ, πρώτη ἡ Ἰταλία ἐπέτυχε νὰ ἴδῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἡνωμένα σχεδὸν τὰ τέκνατης, ἑαυτὴν δὲ κραταιὰν καὶ μεγάλην. Τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἐφάνη ἐξαντληθὲν ἐν τῷ ὑπερανθρώπῳ ἀγῶνι τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ κλονιζόμενον ἐβάδισεν εἰς τὸν δρόμον τῆς ἐθνικῆς αὐτοῦ ἀποκαταστάσεως.

Δὲν μειοῦμεν — δὲν θέλομεν ἄλλως τοῦτο — τὴν θέρμην τῶν ζωηροτάτων συναισθημάτων, ἅτινα πληροῦσι σήμερον τὰς καρδίας τῶν γνησίων Ἰταλῶν καὶ τῶν γνησίων Ἑλλήνων. Ἀλλ' ἡ ἀλήθεια πρέπει νὰ λέγηται καὶ κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας τῶν μεγάλων συγκινήσεων καὶ ἡ ἀλήθεια εἶναι, ὅτι κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους ἀπὸ τῆς Ρώμης δὲν ἠκτινοβόλησε παντοτε ἡ φεγγοβόλος αἴγλη τῆς λατρείας τῶν ἐθνικῶν δικαίων καὶ τῆς ἐθνικῆς αὐτοτελείας, ἥτις κατέστησε τὴν ἀδελφὴν Ἰταλίαν μεγάλην καὶ ἰσχυρὰν, ἥτις θὰ καθίστα αὐτὴν παρὰ τῷ ἑλληνικῷ ἔθνει περιπόθητον γείτονα καὶ ἀδελφὴν, πάνσεπτον ἐγγυήτριαν ἀσφαλείας εἰς τὸν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸν πολιτισμὸν δρόμον, ὃν διανύει ἀπὸ ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἡ Ἑλλάς, παραπαίουσα μὲν ἴσως καὶ ἀνακοπτομένη τὸ μὲν ἐξ ἰδίων ἱστορικῶς ἀναποφεύκτων ἁμαρτημάτων, τὸ δὲ ἐξ ἀλλοτρίων ἐπιβουλῶν, ἀλλ' ἀείποτε μετ' εἰλικρινεστάτης προθυμίας καὶ θαυμαστῆς αὐταπαρνησίας καὶ πίστεως, μεθ' οἵας καὶ ἡ Ἰταλία ἔρθασεν εἰς τῶν ἀγώνων της τὸ τέρμα.

Ἐπιτραπήτω νὰ ὑπομνήσωμεν τῇ Ἰταλίᾳ τὸ μέγα τοῦτο ἱστορικὸν λάθος, εἰς ὃ ἐξώθησαν αὐτὴν πολιτευταὶ ἀφιλοσόφητοι, τῶν περιστάσεων κατώτεροι καὶ κατώτεροι τῆς ἐμφύτου εἰς τὸν ἰταλικὸν λαὸν μεγαλοφροσύνης. Οὐδεὶς λαός ποτε ἀνεῦρεν οὔτε τὴν δόξαν, οὔτε τὴν εὐημερίαν ἐν ταῖς κατακτήσεσιν, ἐξέφυγε δὲ τὴν Ἰταλίαν ὁ μὲ ἀνυπολόγιστον εὐκλειαν ἐστρωμένος δρόμος τῆς ἐνισχύσεως τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους ἐν ταῖς προσπαθείαις πρὸς τὴν ἐν τῇ ἑλληνικῇ χερσονήσῳ ἐπικράτησιν, δι' ἧς θὰ ἐπυρίζετο αὐτῇ ἀναφαίρετον τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ὁμιλῇ ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου τῆς Εὐρώπης ἐν ὀνόματι τῆς ἑλληνολατινικῆς ὁμογενείας, ἀπαραγνώριστος ἡ τιμή, ὅτι δὲν γινώσκει μόνον νὰ ὑποδουλώνῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐλευθερώνῃ λαοὺς ἡ Ρώμη, ὅτι θεματοφύλαξ ἀναδειχθεῖσα κατὰ τὸν μεσαίωνα καὶ ταμίας τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ ἀπέδωκεν αὐτὸν εἰς τὴν κοιτίδα, ἐν ᾗ ἐλικνίσθη ἐν ᾠδαῖς καὶ ἄσμασι τῶν Μουσῶν καὶ τῶν Χαρίτων κατὰ τὴν βρεφικήν του ἡλικίαν καὶ ἠνδρώθη περικαλλὴς καὶ ἀθάνατος ὕστερον, εἰς τὴν νῦν κακοδαιμονοῦσαν, ἀλλ' ἀείποτε μεγάλα καὶ εὐοιωνίστου γονιμότητος τὰ σπέρματα τῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλείου ἐγκλείουσαν Ἑλλάδα.

Ἀλλ' ἐλπίσωμεν, ὅτι ἀδιάτρεπτος δὲν θὰ μείνῃ πρὸς ἡμᾶς ἡ πολιτικὴ τῆς ἀδελφῆς Ἰταλίας. Ἔχει καὶ τὸ συγγενικὸν αἷμα τὰς ἐπαναστάσεις του τὰς μυστηριώδεις, ὧν πλεῖστα ἔδωκαν ἡμῖν οἱ ἀδελφοὶ Ἰταλοὶ τὰ παραδείγματα. Εἰς μίαν τῶν τοιούτων ἐπαναστάσεων ἐλπίζομεν τὸ κατόρθωμα νὰ ἴδωμεν τὸν νοῦν τῆς Ἰταλίας συμβαδίζοντα μὲ τὴν μεγάλην της καρδίαν.

Μὲ τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐν ὀνόματι τοῦ Πανελληνίου αἱ Ἀθῆναι δέχονται εὐγνώμονες ἀπὸ τοῦ σεπτοῦ τῆς Ἀκροπόλεως βράχου τὸν ἀσπασμὸν, ὃν στέλλει ἀπὸ τοῦ Καπιτωλίου ἡ Ρώμη, καὶ ἄνευ φθόνου καὶ δέους τὸ δαιμόνιον πτολίεθρον τῆς Παλλάδος, ὅπερ ὑπέταξεν εἰς τοὺς νόμους του τοὺς ἀϊδίους τὰς σκέψεις τῆς οἰκουμένης, ἐναγκαλίζεται περιπαθῶς ὡς ἀδελφὴν τὴν κοσμοκράτειραν Ρώμην.

ΚΥΠΡΟΣ

Αἱ πολιτικαὶ ἐν τῇ νήσῳ διαμάχαι. — Αἱ κατὰ τῶν προσφάτων ἐκλογῶν ἐνστάσεις — Τὸ σχέδιον τοῦ ἀρχαιολογικοῦ μουσείου Κύπρου καὶ οἱ Ἕλληνες μηχανικοί.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Λεμεσοῦ τὰ ἑπόμενα:

Αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ διὰ τὰς ἐννέα ἑλληνικὰς ἐν τῷ νομοθετικῷ ἕδρας ἔγειναν πρὸ μηνός, ἀλλ' ὁ ἐκλογικὸς ἐρεθισμὸς ἀντὶ νὰ κοπάσῃ ἐξάπτεται ὁσημέραι. Καὶ ὁ λόγος εἶναι πάλιν ὁ ἀπαίσιος δικηγορισμὸς, τὸν ὁποῖον περιέγραψε τοσάκις ὁ «Ἀγών», ὁ δικηγορισμὸς ὑπὸ νέαν αὐτοῦ φάσιν. Οἱ τέσσαρες ἐπιλαχόντες τῶν δύο ἐκλογικῶν διαμερισμάτων Λεμεσοῦ καὶ Πάφου καὶ Λευκωσίας καὶ Κερινίας προέτειναν ποικίλας ἐνστάσεις κατὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν τεσσάρων ἐπιτυχόντων. Αἱ ἐνστάσεις αὗται στηριζόμεναι ἐπὶ τοῦ ἀγγλικοῦ ποινικοῦ νόμου, ἐκφέρονται ἐν εἴδει αἰτήσεως πρὸς τὸ ἀνώτατον δικαστήριον καὶ διατυποῦνται ὡς κατηγορίαι, συνεπάγουσαι ἐν περιπτώσει καταδίκης, πλὴν ἀδροτάτων δικαστικῶν ἐξόδων καὶ στέρησιν οὐ μόνον τοῦ ἀξιώματος, ἀλλὰ καὶ τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τῶν ἐκλεχθέντων. Ὁ ἀγγλικὸς νόμος εἶναι αὐστηρότατος. Ἐὰν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἓν καὶ μόνον σελίνιον διέθεσε πρὸς ἐκλογικὴν διαφθορὰν ὁ ἐκλεχθεὶς, ἀποβάλλεται ἐπὶ ἑπταετίαν τοῦ βουλευτηρίου. Ἐὰν ἀποδειχθῇ, ὅτι μία πίεσις, ἠθικὴ ἢ πνευματικὴ, ἠσκήθη, ἀκυροῦται ἡ ἐκλογή. Ὀλίγα ποτὰ μαστίχας ἢ κονιὰκ, κερασθέντα δωρεὰν ἐν οἰῳδήποτε καπηλείῳ, ἀρκοῦσιν, ὅπως ἀποβάλῃ τὸ ἀξίωμα βουλευτὴς, ὁ φίλος τοῦ καπήλου. Ἐννοεῖται, ὅτι τοιαῦται καταχρήσεις ἐγένοντο κατὰ χιλιάδας, καὶ ἂν ὁ νόμος ἐφαρμοσθῇ, θὰ κενωθῇ βεβαίως τὸ βουλευτήριον καὶ οἱ ἀρχηγοὶ θὰ μεινωσιν ἐπὶ ἑπταετίαν ἔξω. Ἀλλὰ ποῖον θὰ εἶναι ἄρά γε τὸ κέρδος τὸ μέλλον νὰ προκύψῃ ἐκ τῶν ἐπικειμένων τούτων δεινῶν; Οἱ φίλοι ἑκατέρου κόμματος, ἐὰν μὲν ἐξέλθωσιν ἐκ τῆς δίκης νικηταὶ θὰ εἶναι πάντοτε κατάπτυστοι διὰ τὸ ἄλλο κόμμα, ἐὰν δ' ἐξέλθωσιν ἡττημένοι, θὰ εἶναι μάρτυρες διὰ τὸ ἴδιον ἑαυτῶν Σεῖς ἐκεῖ δὲν πιστεύω νὰ ἔχετε τὴν περιέργειαν — καὶ εἴσθε ἐντελῶς δικαιολογημένοι — νὰ μάθητε μηδὲ κἂν τὰ ὀνόματα τῶν διαδίκων τούτων. Ἀρκεῖ νὰ γνωρίζητε, ὅτι ἡ Α. Π. ὁ ἅγιος Κυτίου κατηγορεῖται καὶ εἰς τὰ δύο διαμερίσματα, διότι ἐξελέγη καὶ εἰς τὰ δύο. Κατηγορεῖται ἰδίως διὰ «πνευματικὴν ἐπιρροὴν», ὅτι δηλ. συνίστα δι' ἐγκυκλίων τὸν βουλευτικόν του συνδυασμὸν εἰς τὸ λογικόν του ποίμνιον. Ἐν Ἀγγλίᾳ τοῦτο θεωρεῖταί τι δεινόν. Ἀλλ' ἐν Κύπρῳ εἶναι καθαυτὸ μικρολογία καὶ μόνον οἱ ἐκλογεῖς τῆς Λεμεσοῦ κατεψήφισαν ἀνηλεῶς ὁλόκληρον τὸν συνδυασμὸν τοῦ ἐπισκόπου. Ἀλλαχοῦ τῆς νήσου ἡ Αὐτοῦ Πανιερότης ἐθριάμβευσεν οἱ δὲ ὀρεινοὶ ἰδίως χωρικοὶ κατέβαινον μετὰ σημαιῶν, ἵνα ψηφίσωσι τὸν δημοφιλῆ δεσπότην, ὅστις καλεῖται ἤδη ὡς ὑπόδικος ἐνώπιον τοῦ Ἄγγλου ἀρχιδικαστοῦ. Καὶ τὸ κομματικὸν θερμόμετρον δεικνύει ἐπικίνδυνον πυρετὸν καὶ ὁ ταλαίπωρος οὗτος λαὸς ὃν οἱ Κύπριοι πολιτευταὶ καυχῶνται ἐναμίλλως, ὅτι θὰ ἑνώσωσι δι' ἰδίων ἕκαστος ἀσφαλῶν μεθόδων μετὰ τῆς μητρὸς, διαιρεῖται καὶ διχάζεται καὶ κομματιάζεται μεταξύ του».

Αὐτὰ γράφει ἡμῖν ὁ περισπούδαστος τοῦ «Ἀγῶνος» ἀνταποκριτὴς καὶ αὐτὰ μανθάνομεν περὶ τῆς ἐν τῇ προσφιλεστάτῃ νήσῳ πολιτικῆς κινήσεως, ὁμοίας πρὸς τὴν ἀπανταχοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ κόσμου, προωρισμένης νὰ ταπεινώνῃ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἄλλως θαυμαστοῦ τῶν Ἑλλήνων γένους καὶ νὰ τραυματίζῃ καιρίως τὴν ἐθνικὴν τιμήν. Οὔτε τοὺς μὲν οὔτε τοὺς δὲ τῶν διαμαχομένων γινώσκομεν· οὔτε τοὺς μὲν, οὔτε τοὺς δὲ συμπαθοῦμεν· συμπαθοῦμεν πρὸς τὴν ἀλήθειαν μόνην, ἥτις φωτεινὰς ῥίπτει τὰς ἀκτῖνάς της περὶ τούτου, ὅτι οἱ ἀξιοῦντες νὰ γίνωσιν ἡγήτορες τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ καὶ οἱ ἐντεῦθεν καὶ οἱ ἐκεῖθεν, οἱ κοπτόμενοι ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς αὐτοῦ ἀποκαταστάσεως, οἱ ἀξιοῦντες, ὅτι ἀντιπροσωπεύουσι τὰ ἰδανικὰ καὶ τὴν τιμὴν αὐτοῦ λησμονοῦσι τὴν τιμὴν ταύτην ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ ἐσχάτου κινδύνου τῶν ἰδίων αὐτῶν συμφερόντων καὶ τῶν ἰδίων φιλοδοξιῶν καὶ φέρουσι τὸν κυπριακὸν λαὸν ἀλυσίδετον ἐνώπιον τοῦ ξένου, ὅπως εὕρῃ δικαιοσύνην. Σήμερον πράττουσι τοῦτο οἱ νῦν ἀποτυχόντες, αὔριον θὰ πράξωσι τὸ αὐτὸ οἱ νῦν νικηταί. Μὴ δὲν εἴδομεν τοῦτο πραττόμενον κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ὁλεθρίας ἐκκλησιαστικῆς ἔριδος, τῆς πηγῆς ταύτης πάσης ἐν Κύπρῳ ταραχῆς; Μὴ δὲν εἴδομεν ὁτὲ μὲν τούτους, ὁτὲ δὲ ἐκείνους ἀποκαλοῦντας τὸν Πατριάρχην ξένον ἐπιδρομέα καὶ κατακτητὴν καὶ ἅρπαγα τοῦ προνομίου τοῦ αὐτοκεφάλου τῆς ἐκκλησίας τῆς Κύπρου ἀναλόγως τοῦ συμφέροντος αὐτῶν; Καὶ μὴ δὲν εἴδομεν αὐτοὺς τούτους τοὺς ἐξεγειρομένους κατὰ τοῦ ἅρπαγος Πατριάρχου ζητοῦντας τὴν ἀγγλικὴν δικαιοσύνην καὶ ὑμνοῦντας αὐτὴν, διότι ἐπεδίκασεν αὐτοῖς ὅ,τι ἤθελον;

Τοῦτο γίνεται καὶ σήμερον. Εἰς τὰς ἔριδας ἡμῶν καταλήγομεν ζητοῦντες τὴν ἐπέμβασιν τοῦ ξένου, ὁμολογοῦντες οὕτω, ὅτι εἴμεθα ἀνίκανοι εἰς τὸ αὐτὸ διοικεῖσθαι, εἰς ὅ,τι δῆλον ὅτι καυχώμεθα, ὅτι ἀφιεροῦμεν ὅλας μας τὰς δυνάμεις. Τὸ ἴδιον ἔγινε καὶ ἐν Κρήτῃ, ὅπου ἐζητήθη ἡ παρέμβασις τῶν ξένων, ἵνα μὴ παραβιάζηται τὸ σύνταγμα! ὅπου ἡ συνεργασία τῶν ξένων ἐθεωρήθη ἀπαραίτητος πρὸς φυγάδευσιν τοῦ υἱοῦ τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων!

Ἐξ ὀλίγων λέξεων τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἡμετέρου ἀνταποκριτοῦ μανθάνομεν ἕτερον εὐφρόσυνον ἐθνικὸν γεγονός. Οἱ Κύπριοι κατώρθωσαν ἄρισα εἰς τοῦτο ἐργασθέντες νὰ ψηφισθῇ νόμος ἀσφαλίζων τῇ νήσῳ τοὺς ἀρχαιολογικοὺς θησαυρούς της. Ἀπεφασίσθη δὲ νὰ γίνῃ καὶ ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον καὶ τὸ σχέδιον αὐτοῦ παρεκλήθη τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἑλλάδος νὰ ἀναθέσῃ εἰς Ἕλληνας ἀρχιτέκτονας, ὅπως συντάξῃ αὐτό. Μῆνες ὁτοῦ παρῆλθον ἔκτοτε καὶ τὸ σχέδιον δὲν συνετάχθη! Τίνι πρέπει ἐπὶ τούτῳ νὰ συγχαρῶμεν, τῷ ἀξιομακαρίστῳ ὑπουργῷ ἢ τῷ φιλοπάτριδι μηχανικῷ, ὅστις, ἐὰν ἐπρόκειτο ἀρχιτεκτονική τις ἐργολαβία θὰ ἔσπευδε πηδῶν νὰ συντάξῃ τὸ σχέδιον, ἀλλὰ τὸν νήδυμον κοιμᾶται προκειμένου περὶ σχεδίου, ὅπερ ἡ Κύπρος ἐζήτησε παρὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος διὰ τὸ ἀρχαιολογικόν της μουσεῖον. Περὶ τοῦ σχεδίου τούτου θὰ γράψωμεν πλειότερα, ἐὰν ὁ ὕπνος τοῦ κ. μηχανικοῦ ἐξακολουθήσῃ, ἐὰν τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἐξακολουθήσῃ τὴν αὐτὴν ἐπιδεικνύον ἀδιαφορίαν πρὸς ὑπόθεσιν ἐθνικωτάτην.

ΗΠΕΙΡΟΣ

Ἡ Χιμάρα. — Πληθυσμὸς καὶ σχολεῖα, διδάσκαλοι καὶ μαθηταί — Τὰ προνόμια τῆς Χιμάρας. — Ἄλλαι περὶ αὐτῆς πληροφορίαι.

Ἔκτακτος ἡμῶν συνεργάτης ἐπιστέλλει ἡμῖν:

Ἡ Χιμάρα εἶναι τμῆμα τῆς Ἠπείρου κατέχον τὴν παραλίαν τῶν Ἀκροκεραυνίων, ἅτινα χωρίζουσιν αὐτὴν ἀπὸ τῆς Λιαπουριᾶς. Εἰς ἀρχαιοτέρας ἐποχὰς περιλαμβάνουσα 40 καὶ πλέον κώμας καὶ ἔχουσα ἰδικήν της ἐπισκοπὴν περιορίζεται σήμερον εἰς τὰς ἑξῆς ἑπτά: *Πάλασσαν, Δρυμάδες, Βοῦνον, Χιμάραν, Πύλιουρι, Κούδεσι καὶ Κηπαρὸν*, κατοικουμένας ὑπὸ καθαρῶς Ἑλλήνων χριστιανῶν ὀρθοδόξων. Διοικοῦνται ὑπὸ καϊμακάμη ἑδρεύοντος ἐν Χιμάρᾳ καὶ ὑπαγομένου εἰς τὸ Μουτεσαριφλίκιον Ἀργυροκάστρου. Ἐκκλησιαστικῶς δὲ ἀποτελοῦσι τὸ τρίτον τμῆμα τῆς μητροπόλεως Δρυϊνουπόλεως ἧς τινος ὁ μητροπολίτης φημολογεῖται Δρυϊνουπόλεως, Δελβίνου καὶ Χιμάρας.

Ἀκριβῶς εἰς τὸ κέντρον τῶν Ἀκροκεραυνίων ὀρέων ὑπάρχει ὁ λιμὴν τοῦ Παλέρμου μεταξὺ τῆς Χιμάρας καὶ τοῦ Κηπαροῦ ἀπέχων ἀπὸ μὲν τῆς Χιμάρας 1 1/2 ὥραν ἀπὸ δὲ τοῦ Κηπαροῦ 1 ὥραν. Ὁ λιμὴν οὗτος εἶναι ἀσφαλέστατος καὶ δύναται εἰς τοὺς ὅρμους του νὰ περιλάβῃ καὶ προφυλάξῃ στόλον ὁλόκληρον Εἰς τὸ φρούριον, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται ἐνταῦθα, διαμένουσιν ὀλίγοι στρατιῶται μεθ' ἑνὸς γιούζμπαση, ὁ τελώνης μετὰ τῶν τελωνοφυλάκων καὶ ὁ λιμενάρχης. Ἐνταῦθα ὑπάρχει καὶ ἐκκλησία τιμωμένη ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Ἕτεροι μικροὶ λιμενίσκοι οὐχὶ ἀσφαλεῖς ὑπάρχουσιν οἱ ἑξῆς: Τὰ Σπήλαια, ἡ Γωνία, τὸ Γιάλι, τὸ Γιαλισκάρι κλπ.

Θέσεις τῶν χωρίων πρὸς ἄλληλα καὶ πρὸς τὸν λιμένα

Πρὸς Δ. τοῦ Παλέρμου καὶ εἰς ἀπόστασιν 1 1/2 ὥρας κεῖται τὸ χωρίον Χιμάρα, πρωτεύουσα τοῦ τμήματος, ἕδρα τοῦ διοικητοῦ καὶ τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου. Πρὸς Β. τῆς Χιμάρας κεῖται εἰς τὴν κορυφὴν ἀρκούντως ὑψηλοῦ λόφου καὶ εἰς 1 ὥρας ἀπόστασιν τὸ χωρίον Πύλιουρι (Πυλωροί). Εἰς 1 1/2 ὥρας ἀπόστασιν ΒΔ τῆς Χιμάρας κεῖται τὸ χωρίον Βοῦνος. Πρὸς Δ. τοῦ Βούνου κεῖται εἰς ἀπόστασιν 1 1/2 ὥρας τὸ χωρίον Δρυμάδες.

Πρὸς τὰ ΒΔ τῶν Δρυμάδων εἰς ἀπόστασιν μιᾶς ὥρας κεῖται τὸ χωρίον Πάλασσα (Παλαίστη) Εἰς 1 ὥρας ἀπόστασιν ΒΑ. τοῦ Παλέρμου κεῖται τὸ χωρίον Κηπαρὸν καὶ πρὸς Δ. τούτου εἰς ἀπόστασιν 1/2 ὥρας κεῖται τὸ χωρίον Κούδεσι.

Κάτοικοι τῶν χωρίων, σχολεῖα, διδάσκαλοι καὶ μαθηταί.

Ἐκ τῶν χωρίων τούτων ἡ Πάλασσα κατοικεῖται ὑπὸ 100 οἰκογενειῶν, συντηρεῖ σχολεῖον μεθ' ἑνὸς διδασκάλου εἰς τὸ ὁποῖον φοιτῶσι περὶ τοὺς 50 μαθηταί Οἱ κάτοικοι οἰκειοθελῶς φορολογούμενοι πληρώνουσι τὸν μισθὸν τοῦ διδασκάλου.

Οἱ Δρυμάδες κατοικοῦνται ὑπὸ 220 οἰκογενειῶν καὶ συντηροῦσι σχολεῖον δημοτικὸν καὶ ἑλληνικὸν μετὰ 3 διδασκάλων. Εἰς τὰ σχολεῖα φοιτῶσιν ἄνω τῶν 150 μαθητῶν. Τὰ σχολεῖα τῶν Δρυμάδων ὡς κτίριον εἶναι ἀληθῆ μέγαρα ἐκτίσθησαν δὲ δαπάνῃ τοῦ ἐν Ρωσίᾳ ἀποθανόντος ἀειμνήστου Γκίκα Μπιτζήλη καὶ ἐπροικοδοτήθησαν διὰ κληροδοτήματος, ὅπερ ἀποφέρει κατ' ἔτος ἄνω τῶν 800 φράγκων. Εἰς μνήμην δὲ ἡ σχολὴ ὠνομάσθη Μπιτζήλειος Σχολὴ Δρυμάδων. Τὴν λοιπὴν πρὸς συντήρησιν δαπάνην καταβάλλουσιν οἱ κάτοικοι ἑκουσίως φορολογούμενοι Τὸ σχολεῖον τοῦτο κατ' ἀρχὰς ἦν γραμματοσχολεῖον ὑπὸ τὸν ἐκ Βούνου διδάσκαλον Φώτιον Χρήστου, ὅστις ἐπὶ 7 ἔτη ἐδίδασκεν ἐκεῖ τὰ πρῶτα γράμματα. Ἤκμασεν ἐπὶ τοῦ ἐπίσης ἐκ Βούνου διδασκάλου Χαραλάμπους Κοσμᾶ καὶ τοῦ ἐκ Ζωνδύλης τοῦ Ζαχαρίου κ. Νέστορος Γεωργίτση ἐφορεύοντος τοῦ ἀειμνήστου Πέτρου Ζούππα. Μετὰ ταῦτα ὑπέστη μικράν τινα παρακμὴν, τὴν ὁποίαν διεδέχθη νέα ζωὴ καὶ ἀνθηρότης διὰ τὸν ἀκάματον ζῆλον τῶν κκ. Νικολάου Σπυρομίλιου ἰατροῦ καὶ Κωνσταντίνου Γορέτση ἐμπόρου ἐργαζομένων ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ὡς ἐφόρων μέχρι σήμερον. Ἐν ἔτει 1875 καὶ ἐφεξῆς μετέβαινον καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν χωρίων μαθηταί, ἵνα τελειώσωσι τοὐλάχιστον τὰ μαθήματα τοῦ σχολαρχείου. Ἐνθυμούμεθα δὲ καλῶς, ὅτι μετέβησαν ἐν ἔτει 1881 εἰς τὸ γυμνάσιον τῆς Κερκύρας μαθηταὶ τῆς Μπιτζηλείου Σχολῆς καὶ κατετάχθησαν εἰς τὴν γ' τάξιν τοῦ γυμνασίου.

Ὁ Βοῦνος κατοικεῖται ὑπὸ 270 οἰκογενειῶν καὶ συντηρεῖ σχολεῖον πλῆρες μὲ 6 τάξεις εἰς τὸ ὁποῖον διδάσκουσι τρεῖς διδάσκαλοι καὶ φοιτῶσι πλέον τῶν 130 μαθητῶν. Ἐκ τῶν 100 καὶ πλέον εἰκοσαφράγκων, τὰ ὁποῖα κατ' ἔτος δαπανῶνται διὰ τὴν συντήρησιν τῆς σχολῆς μόνον τὰ 15 διαθέτει κατ' ἔτος εὐγενὲς τέκνον καὶ εὐεργέτης τοῦ χωρίου ὁ ἐν Μανσούρᾳ τῆς Αἰγύπτου ἐμπορευόμενος κ. Κωνσταντῖνος Κασνέτσης. Τὰ δὲ 25 ἕτερα εἰσπράττονται φορολογουμένων κατ' ἔτος τῶν ποιμένων διὰ τὴν βοσκὴν τῶν ποιμνίων κατὰ τὸν χειμῶνα. Τὰ δὲ λοιπὰ πληρώνουσιν οἱ κάτοικοι ἑκουσίως ὑποβάλλοντες ἑαυτοὺς εἰς φορολογίαν. Καὶ τὸ σχολεῖον τοῦ Βούνου ἔχει ἀρχαίαν ἱστορίαν ἀναγομένην εἰς χρόνους, κατὰ τοὺς ὁποίους ὁ ἱερεὺς ἐδίδασκε τοὺς νέους ἀνάγνωσιν καὶ ἀριθμητὴν εἰς τὸν νάρθηκα τῶν ἐκκλησιῶν. Μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐδίδαξαν ἀρκετοὶ διδάσκαλοι, ἐν οἷς ὁ Χαράλαμπος Κοσμᾶς, Φώτιος Χρήστου, Ἰωάννης Παχώμης, Σ. Μαυρογιάννης, Γκιοῦρος, Στ. Κασνέτσης, Ἀθαν. Γρύλλος, Ἰωάννης Οἰκονομίδης, Δημήτριος Φωτιάδης, Ζαγόρας,

Εὐάγ. Χασάτης. Σῆμος Σωμονίδης, Χαράλαμπος Ἠλίας. Δημ. Μοῦτσος καὶ ἄλλοι.

Ἡ Χιμάρα κατοικεῖται ὑπὸ 240 οἰκογενειῶν καὶ συντηρεῖ σχολεῖον δημοτικὸν καὶ ἑλληνικὸν εἰς τὸ ὁποῖον διδάσκουσι τέσσαρες διδασκαλοὶ ὑπὲρ 150 μαθητὰς καὶ παρθεναγωγεῖον μετὰ μιᾶς διδασκαλίσσης διδασκούσης 80 μαθητρίας. Μέχρι τοῦ παρελθόντος ἔτους συνετηροῦντο τὰ σχολεῖα τῆς ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῆς ἐκκλησίας καὶ εἰς ἐκουσίου φορολογίας τῶν κατοίκων. Διὰ τὸ κληροδότημα τοῦ ὁμίλου τῶν 4000 λιρῶν, τὰς ὁποίας ὑπὲρ τῶν σχολείων τῆς πατρίδος του διέθεσεν ὁ ἀείμνηστος Ἰωάννης Σ. Δήμας, ὁ ἰδρυτὴς τῆς ἐν Μανσούρᾳ τῆς Αἰγύπτου Δημιάας Σχολῆς, τοῦτο θὰ κατασταθῶσι κεντρικὰ δύω τῶν χωρίων τῆς Χιμάρας σχολεῖα.

Τὸ Πόλουρι κατοικεῖται ὑπὸ 50 οἰκογενειῶν καὶ συντηρεῖ γραμματοσχολεῖον εἰς τὸ ὁποῖον φοιτῶσι περὶ τοὺς 25 μαθητάς. Συντηρεῖται δὲ τὸ σχολεῖον δι' ἐτησίου ἐπιδόματος 10 λιρῶν τοῦ Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων.

Τὸ Κούδεσι κατοικεῖται ὑπὸ 70 οἰκογενειῶν καὶ συντηρεῖ γραμματοσχολεῖον εἰς τὸ ὁποῖον φοιτῶσιν ὑπὲρ τοὺς 40 μαθητάς. Τὴν δαπάνην δὲ καὶ τοῦ σχολείου τούτου διαθέτει ὁ αὐτὸς Σύλλογος τῶν Ἑλλήν. Γραμμάτων.

Τὸ Κήπαρον κατοικεῖται ὑπὸ 180 οἰκογενειῶν καὶ συντηρεῖ σχολεῖον μὲ 6 τάξεις καὶ 3 διδασκάλους. Φοιτῶσι δὲ εἰς αὐτὸ 120 μαθηταί. Τὸ σχολεῖον τοῦ Κηπαρου εἶχε τὸ εὐτύχημα νὰ προικοδοτηθῇ δι' ἐτησίου ἐπιδόματος 1000 φράγκων ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Ζάππα. Τὸ ὁπολειπὸν δὲ τῆς πρὸς συντήρησιν τῶν σχολείων δαπάνης καταβάλλουσιν οἱ κάτοικοι ἐκουσίας φορολογοφορίας.

Ὥστε τὸ τμῆμα Χιμάρας κατοικεῖται ὑπὸ 1130 οἰκογενειῶν καὶ συντηρεῖ ἀρρενωγωγεῖα 7 καὶ 1 παρθεναγωγεῖον Ἐν τοῖς σχολείοις τούτοις διδάσκουσι 16 διδάσκαλοι καὶ μία διδασκάλισσα. Φοιτῶσι δὲ 745 μαθηταί καὶ μαθήτριαι. οἵτινες διὰ κατηλλήλου ἐργάτας τῶν διδασκάλων καὶ ἐργοπειῶν δύνανται νὰ ἀνέλθωσιν εἰς 1000 καὶ πλέον.

(ἐπεται συνέχεια).

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΙ

*Ἐκ μακρᾶς ἐκθέσεως τοῦ μητροπολίτου Κασσορίας Σ. Γερμανοῦ πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον δημοσιευθείσης εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀλληθείας» μανθάνομεν, ὅτι οἱ Βούλγαροι δολοφόνοι διέπραξαν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Κασσορίας ἀπὸ τῆς 25 Μαρτίου μέχρι τῆς 26 Ὀκτωβρίου τοῦ λήγοντος ἔτους, ἤτοι ἐν διαστήματι ἑξ μηνῶν τὰ ἑπόμενα κακουργήματα: ἐρήμωσα καὶ τέσσαρας φόνους, ὧν πολλοὺς γυναικῶν, μίαν ἀπόπειραν φόνου, ἕνα ἐμπορικὸν μοναστηρίου, ἑπτὰ τραυματισμοὺς καὶ δύο ληστείας. Τὰ σύματα αὐτῶν ἦσαν κυρίως ἱερεῖς, διδάσκαλοι καὶ πρόκριτοι Ἕλληνες. ἀνήκουστος δὲ εἶναι ἡ ἀπαθανατία μεθ' ἧς διέπραξαν τὰ θηρία ταῦτα τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος κακουργίας. Ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ ἔανα θὰ ἐφρίττει ἐκ φρίκης καὶ ἀποροπιασμοῦ ἐπὶ τῇ ἀουλλήπτῳ βδελυρίᾳ ταύτῃ, ἧς τὰ θύματα εἶδον ἰδίοις ὀφθαλμοῖς αὐτὸς ὁ μητροπολίτης Κασσορίας: «Τῇ εἰκοστῇ Σεπτεμβρίου, λέγει ἡ Ἐκθεσις τοῦ μητροπολίτου, ἡ συμμορία τοῦ Κάλη ἐφόνευσε τὸν ποιμένα τῶν Μανιάκων· τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ αὐτὴ συμμορία συλλαβοῦσα ἐν τῷ χωρίῳ Ζουρπανίσῃ τὰς ὀρθοδόξους Μαρίαν Παπᾶ Κώνατα καὶ Θεοδότιαν Γιότοῦα ἀπήγαγεν ἔξω τοῦ χωρίου ἐν τῇ ὁρμοιᾷ ὁδῷ καὶ ἀφοῦ ἐκρέμασαν αὐτὰς ἐκ τῶν ποδῶν ἐπὶ δένδρου διετρύπησαν τὰ σώματα αὐτῶν δι' ἑκατοντάδων λογχῶν καὶ ἐκβαλόντες τὰ ἔντερα τῶν ἔμπυχῶν πλοομάτων περιετύλιξαν εἰς τὸν κλάδους τῶν δένδρων, διότι τὴν προηγουμένην ἡμέραν ἤθελον ἐξ Καστορίας καὶ ἐπεκηρύθησαν τὸν ἐκ τοῦ χωρίου εἰς Καστορίαν πρὸ ἑτῶν καταμηνύοντα ὀρθόδοξον ἱερέα. Τὴν ἡμέραν τῆς ἀπαγωγῆς μου ἐν Κορυσσᾷς δηλῶν διὰ τῆς ὁδοῦ καὶ ἐχεμηνάσα αὐτόκτης μάρτυς τοῦ ἀποτροπαίου τούτου καὶ πρωτοφανοῦς εἰς τὰ χρονικὰ τῆς βαρβαρότητος κακουργήματος»

Ὑπὲρ τοιούτων ἀνάνδρων δολοφόνων οἱ "Αγγλοι ἐπίσκοποι κινοῦσι γῆν καὶ θάλασσαν!

* * *

— *Κατ' ἀσφαλεῖς ἐκ Χανίων πληροφορίας τῇ 2 Δεκεμβρίου κατέφυγοντο εἰς Κρήτην "Ἕλληνες ἀξιωματικοὶ εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἀπεχομένων Ἰταλῶν καραβινιερόφων. Ἀοχῄτης τῆς χωροφυλακῆς λέγεται, ὅτι διορισθήσεται ὁ συνταγματάρχης "Ορμαν.*

* * *

— *Ἀνεκδιήγητα εἶναι τὰ δεινὰ ὅσα πάσχουσιν οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀν Ρωμυλίᾳ. Τὸ «Ἀνατολικὸν Δελτίον» τῆς τελευταίας ἑβδομάδος γέμει περιγραφῶν, ἃ ὄν πιστοῖτο οὐ μόνον ἡ συνεκχὴ τῆς βουλγαικῆς κυβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀπίστευτος βαρβαρότης κακοήθεια καὶ ἀνανδρία τῶν Βουλγάρων. Εἰς τὰς ἀπομανάσας ἑλληνικὰς οἰκογενείας τῆς Ἀγχιάλου οὐ μόνον τὸν ἄρτον ἀφοῦνται νὰ παρέχωσιν ἐκ τῆς ψηφιδ ἐλεοῦς δῆθεν ἐπιχορηγήσεως τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ παντοίας μηχανᾶται μεθόδους, ὅπως ἐμποδίσωσι τοὺς θέλοντας νὰ καταλίπωσι τὸν ἀπαίσιον τόπον, ἐν ᾧ ἐξ ἄλλου τὰ ὄργανα τοῦ καταπιέσωσι τὰ ἀπαιτούμενα, δι' ἔστω καὶ ἐλαφρὰ ὑμιμμῆσι κανονικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς νομιμότητος, ἀλλ' ἀποτυχόντος ἀλογεφοῦς ἐν ταῖς προσπαθείαις τοῦ ταύταις πρὸς σ.γκλωσιν τῶν ἀσυγκλώστων, διὰ τε τὴν φύσιν τοῦ θέματος: καὶ τὴν παντελῆ αὐτοῦ ἀδαρμοσύνην.*

Ἐπειδὴ ὅμως ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Τακρεῖου δέκα ὁλόκληροι ἐξδόμαδες διέρρευσαν ἤδη, χωρὶς νὰ διαψιλονεικηθῇ -καθόσον ἡμεῖς τοὐλαχιστον γνώσκομεν— παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων ἡ γνησιότης τοῦ ὑπὸ τῆς «Δνβῇ.ικ» δημοσιευθέντος κειμένου δικαιοῦμεθα, φρονοῦμεν, νὰ ἐκλάβωμεν ὡς αὐθεντικὸν τὸ τακρίριον τοῦτο. (ὑποστηρχθὲν ἐπ' ἐσχάτων, κατὰ τὰς πληροφορίας μας, κα. διὰ δευτέρου τοιούτου ταὐτοσήμου) καὶ νὰ ἀποδεχθῶμεν ὡς μόνην ὀφθῆν τὴν μικρὰν ἀνωτέρω διατυπωθεῖσαν περὶ τοῦ συντάκτου τοῦ τακρίριου δευτέραν ὑπόθεσιν.

Ἄλλως τε, ἡ ὑπόθεσις αὕτη, ὅτι δηλονότι προτίθη καλάμου λαϊκοῦ πάντῃ ἀδοῦς τοῦ κανονικοῦ δικαίου καὶ τοῦ διὰ μέσου τῶν αἰώνων βίου τῆς "Ορθοδόξου Ἐκκλησίας εἶναι τὸ ἀπισχολοῦν ἡμᾶς ἐγγραφον, ὑπὸ τὸ ὁποῖον, διὰ τὴν τύπον καὶ τὰς περιστάσεις, ἐτέθη ἐκκλησιαστικὴ ὁπογραφὴ οὐδὲν ἐνέχει τὸ ἀσύνχβες ἢ παράδοξον. Ὀλόκληρος ἡ ἱστορία τοῦ βουλγαρικοῦ ζητήματος, πρόκειται εἰς ἐπίρρωσιν τῆς ὑποθέσεως ταύτης. Κατὰ τὸ 1848, ἀφ' ἧς ἐποχῆς ὅλη. τοῦτο ἤρξατο, ὑπὸ συγκεκριμένον τύπον ἀνακινούμενον, διὰ τῆς ὑποβολῆς πρὸς τὴν Μεγάλην Ἐκκλησιαν ἐκ Βιδόνης ἀναφορῶν ἐν αἷς κατηγορεῖτο ὁ αὐτοθὲ Μητροπολίτης Παΐσιος ὡς καταγραστής καὶ διώκτης τῶν Βουλγάρων (τὸν ὁποῖον εἰρήσθω ἐν παροδῷ, ἡ Ἐκκλησία, εἰ καὶ μὴ ἀποδεχθεῖσα ἐνοχον, δὲν ἐδίστασε, χάριν τῆς εἰρήνης. νὰ ἀντικατστήσῃ) κατὰ τὸ 1860, ὅτε, ὁ πορὰ τῇ ἐθνοπνευλιόσει, τῇ συγκλησθείσῃ καὶ συνεδριζούσῃ ἐν τοῖς πατριαρχείοις ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1858 πρὸς «διευθέτησιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐθνικῶν πραγμάτων τῶν ὑπὸ τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον διατελούντων Ὀρθοδόξων χριστιανῶν» καὶ ἐξ ἧς ἀπέρρευσαν οἱ ἐν ἰσχύϊ Γενικοὶ Κανονισμοί, ἀντιπρόσωπος Τυρνόβου Χ. Νικόλαος ὑπέβαλεν ἀναφορὰν 80 περίπου ἐπαρχιωτῶν του διατυποῦσαν τὰς βουλγαρικὰς ἀξιώσεις, ὧν πρωτίστη ἡ ἀνίδρυσις τῶν βουλγαρικῶν αὐτοκερεκλῶν θρόνων Τυρνόβου καὶ Ἀχριδῶν «οὐ; ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν Γραικῶν κατήργησεν ἡ φρετεριασμένη τοὺς θρόνους τούτους Μ. Ἐκκλησία» ἄμα δὲ ἡ παρὰ τῶν Βουλγάρων ἐκλογὴ τῶν ἰδίων ἀρχιερέων· τέλος πᾶσα ἡ μετὰ ταῦτα ἐπακολουθήσασα ἀνιαρὰ ἐξέλιξις τοῦ ζητήματος, μαρτυρεῖ περιφρκῶς ὅτι τὸ ὅλον ζήτημα ἐμπειοθῇ καὶ διεξήχθη κεθ' ἁπάσας αὐτοῦ τὰς φάσεις καὶ τὰς ἐπιπλοκὰς ἀποκλειστικῶς παρὰ λαϊκῶν, εἰς ἐπίτευξιν καθαρῶς πολιτικῶν σκοπῶν ἀποβλεπόντων. Οἱ δὲ Βούλγαροι κληρικοὶ, ἀνέκαθεν διεδρομάτιζον τὸ πρόσωπον ἑτεροφώτων καὶ ἑτεροκινήτων ὀργάνων, πάσης ἐ ιγνώσεως καὶ αὐτοβούλου βασκρεσς ἐστερημένων, γοησιμευόντων δ' ἀπλῶς ὅπως συγκλώτωσι τὴν ἀληθῆ σκοπὸν ὑπὸ τὸ πρόσχημα καὶ τὸ ὄνομα τῆς θρησκείας, πρὸς φυκαισμὸν καὶ παραπλάνησιν τῶν ἁπλουστέρων καὶ τῆς δημοσίας γνώμης.

Ὅπως ποτ' ἂν ἡ ὅμως, εἴτε λαϊκὸς εἴτε κληρικὸς τυγχάνει ὁ συντάκτης τοῦ Τακρεῖου, τὸ πρᾶγμα δὲν ἔχει κατ' οὐσίαν τὴν πρωκιμρὰν ἡν ἡμᾶς σημαίνει, ἀφοῦ τὰ ἐν αὐτῷ διατυπούμενα παρουσιάζονται ἐπισήμως ὡς ἀποτελοῦντα τὰς ἰδέας καὶ ἀξιώσεις τῆς βουλγαρικῆς Ἐξαρχίας.

Ἡ κυριαρχοῦσα ἰδέα ἡ δήκουσα δι' ὅλου τοῦ ἐξαρχικοῦ Τακρεῖου, τοῦ ὁποίου τὴν ἀντίκρουσιν, πετοωτι καλάμῳ καὶ ἐρόσον ἐπιτρέπουσι τὰ στενὰ ὅρια τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» ἐπιχειροῦμεν, εἶναι, ὅτι τὸ Φανάριον, (τουτέστι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον) εἶναι τὸ ἀφιερέσαν ἀπὸ τῆς βουλγαρικῆς ἐκκλησίας τὰ αἰστοριακὰ αὐτῆς δικαιώματα καὶ ἀνεξάρτητον ὀπαρξίνν· τὰ γνωνῶσαν τὴ βουλγαρικὸν ἔθνος ἀπὸ «τὰ ἱερὰ αὐτοῦ δικαιώματα ἄπερ ἐπέτησε μετὰ ἀγῶνα ἡμίσεος αἰῶνος ἐνῷ οὐδεὶς ὑπέρχει οὐδὲ δύνατας νὰ ὀπρξῇ κώλυμα πρὸς ἐκπλήρωσιν αἰτήματος τοσοῦτον ἐπιτακτικῶς ἐπιβεβλημένου ὑπό τε τῶν ἐκκλησιαστικῶν διατάξεων καὶ τοσοῦτον πανηγυρικῶς ἐπιβεβαιωθέντος ὑπό τοῦ Ὑψηλοῦ Ψυμαστιωοῦ. τὸ ὁποῖον, «ὡς βάσιν τῆς βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας ἔθετο ὅτι αὕτη δέον νὰ ἦ πάντοτε σύμφωνος πρὸς τοὺς κειμφιμένους κανόνας καὶ τὰς θρησκευτικὰς δικτυπώσεις τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας· καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ ἄλλως «βίδτι ἡ βουλγαρικὴ Ἐκκλησία εἶναι ὀρθόδοξος».

Αἱ δηλώσεις αὗται αἱ προκαλοῦσαι αὐτομάτως τὸν ἐνδοιασμὸν ἐν πρέπει νὰ ἐκληφθῶσιν ὅτι σοβαραν ἐσφίν, ἢ ὡς εἰρωνικὰς τεθεῖσαι, ἐπικρυοῦσι πανηγιρικὸν τὴν περὶ τοῦ πραγματικοῦ συντάκτου τοῦ Τακρεῖου ὑπόθεν ἡμῶν. Καθόσον, εἶναι ποτὲ δυνατὸν νὰ φντεσθῶμεν ὅτι ἀλῆρ καὶ ἄκρῳ μόνον τῷ δακτύλῳ γεωσμενος στοιχειώδους θεολογικῆς παιδεύσεως, ἢ ἀπὸς ἀναμβλίας ἐπιτροχάδην τὸ κανονικὸν δικεῖον ἢ ἐπιτομὴν τινὰ ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, θα ἐτόλμα νὰ ἰσχυρισθῇ, μετ' ἐλπίδων ἀ πειτῇ τὴν ἀναγνώσκοντα, ὅτι ἡ βουλγαρικὴ Ἐξαρχία, ὡς ἐστι νῦν, εἶναι κα.ηστιμένη καὶ λειτοργεῖ ἀσμφρνα πρὸς τοὺς κειμφιμένους κανόνας καὶ τὰς θρησκευτικὰς διατυπώσεις τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας» καὶ ὡς ἐκ τούτου εἰνοι ὀρθοδόξοι ἐπισκοπεῖσαι, πράγματι, τμῆμα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, κεθ' διεξεινεται; Καθόσον, ἐνταῦθα κεῖται ὁ κόμβος τοῦ ζητήματος.

Διότι, ἀν ἡ βουλγαρικὴ Ἐξαρχία, ἡ κατὰ τὴν βιβικον καὶ ἀντρκτικὸν τρόπον. τὸν τοῖς πᾶσι γνωστόν, ἀποχωρισθεῖσα τῆς Μητρὸς αὐτῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινοπόλεως. δὲν ἐπέμενε, καὶ ἐπιμένει ἐν τῇ πλατεῖᾳ ἐξέδρᾳ ὅταν ἡ βασιλικὴ συνοδικὴ ἐξέδρα. Μλὶς ἐπλησίασεν αὕτη. ὁ δήμαρχος ἐποχῴρησε πτνσίον τῆς ἀμέλῆς τῶν Μονοαχῶν.

Ἡ συνοδεία ἐσταματησε καὶ ὁ δήμαρχος ἐνέγνωσε προσφώνηιν πρὸς τὸν Βασιλέα χαιρετίζων Αὐτὸν ἐξ ὀνόματος τῆς πόλεως τῆς Ρώμης καὶ ὑποβκλων εὐχὰς ὑπὲρ τῆς ἐδδαμονίας τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ πλῆθος ζητωκραυγάζει φοινηνιωδῶς. Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος εὐχαριστεῖ. Ὁ Δήμαρχος συγκεκινημένος ἐζητωκραύγασεν. Ὁ Βασιλεὺς τοῦ σφίγγει τὴν χεῖρα. Ἡ συνοδεία ἐξακολουθεῖ ἐν τῇ πορείᾳ καὶ εἰσέρχεται εἰς τὴν Ἐθνικὴν δόον ἐν τῷ μέσῳ συνεχῶν ἐπευφημιῶν.

ΡΩΜΗ 10 Νοεμβρίου. — Κατὰ τὸ ἐπίσημον γεῦμα τὸ ὁποῖον θὰ παρατεθῇ τὴν ἑσπέραν ταύτην εἰς τὰ ἀνάκτορα, θὰ παρακαθήσωσιν 87 συνδαιτημόνες. Οἱ Μονάρχαι θὰ καθήμωσιν εἰς τὸ κέντρον τῆς τραπέζης. Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος θ: ἔχῃ ἐκ δεξιῶν του τὸν Βασίλισσαν Ἑλένην, ἀριστερᾷ του τὸν βασιλέα Βίκτορα Ἐμμανουὴλ. Θὰ παρακαθήσουν εἰς τὸ γεῦμα ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου κ Τζιολίττι, ὁ κ. Τιττόνι ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν. οἱ πρόεδροι τῆς Γερουσίας καὶ τῆς Βουλῆς. οἱ ἐπὶ κεφαλῆς πρεσβεῖαι καὶ οἱ πρέσβεις. ὁ ὑφυπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν κ. Πομπόλι, ἡ ἀκολουθία τοῦ βασιλέως Γεωργίου καὶ οἱ στρατιωτικοὶ καὶ πολιτικοὶ οἶεοι τοῦ βασιλέως κ.ὶ τῆς βασιλίσσης τῆς Ἰταλίας

ΡΩΜΗ. 10 Νοεμβρίου ὥρα 7.35' μ.μ. Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Ἰταλίας» δημοσιεύει τὸ ἀκόλουθο τηλεγράφημα :

«Ἀναχρικοί, σοσιαλισταί, δημοκράται, κληρικόφρονες. μοναρχικοὶ πάντες συνεπολεμήσαμεν ὑπὲρ τοῦ δικαίου τῶν ἀδελφῶν Ἑλλήνων, ὑπὸ τας διαταγὰς τοῦ πρίγκιπος Κωνσταντίνου ὅστις ἐστέρεε ἐπὶ τετρακέρεον τὸν ἄρτον ἀπὸ τὴν στρατιὰν του διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ τὸν δώσῃ εἰς τοὺς ἀθέλοντας. μαρ. Μακρὰν παντὸς πολιτικοῦ ὁπολογισμοῦ πέμπω ἀπὸ τῆς νήσου μου Κπρόρας καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ ἐρυθροῦ μας χιτώνος τὸ «κακλὸς ἤλθε» εἰς τὸν πατέρα Του, τὴν Α.Μ τὸν Βασιλέα Γεώργιον, εὐχόμενος ὅπως ἡ ἐπίσκεψίς του εἰς Ρώμην συφτίξῃ περισσότερον τοὺς δεσμοὺς τῆς ἑλληνοϊταλικῆς ἀδελφώτεως.

Ὑπογεγραμμένος

Ρετσιώττης Γαριβάλδης

Τὰ δ' ἐσπέρας τὴν Παρασκευὴν κατὰ τὸ παρατεθὲν ἐν τοῖς ἀνακτόροις γεῦμα πρῶτος ὁ βασιλεὺς Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ ἐγεῖρεις προπίνων Ἰταλιστὶ τάδε.

«Μετ' εὐγνωμοσύνης. καὶ μετ' αἰσθήματος ἐγκαρδίου ἀγάπης χαιρετίζω τὴν Ἰκανὴν πρῶτος ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας. Ἐνταῦθα σήμερον τὸ ἀρχαῖον πολιτισμοῦ ἀνάγουσι τὸν νοῦν πρὸς τοὺς μακρυνοὺς χρόνους. καθ' οὗς κτίρια καὶ αἱ ἰδιωτικαὶ οἰκίαι εἶναι θαυμασιωμαιοστόλιστοι Μεγάλοι ἱστοὶ φέροντες λάβαρα καὶ σημαίας ἑλληνικὰς καὶ ἰταλικὰς ἐτοποθετήθησαν κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ, ἣν θὰ διέλθῃ ἡ βασιλικὴ πομπὴ ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ μέχρι τοῦ Κυρηναλίου.

Πολυάριθμοι οἰκίαι εὐπαρτιδῶν ἐστολισθῆσαν διὰ ταπήτων μεγάλης ἀξίας καὶ ἀρχαίων ὀρχιμάτων.

Καλλιτεχνικοὶ θυρεοὶ κοσμοῦσι τὰ γωνίας τῶν ὁδῶν. Συμπλέγματα διάφορα περικοσμοῦμενα ἐπὶ ἑλληνικᾷ καὶ ἰταλικᾷ σημαίᾳ ἐκκλαδᾷ μὲ ὡρᾶτα κεσιφήματα ἐν εἴδει ἀσπίδων φέροντα τὰ ἑλληνικὰ σήματα σχηματιζουσιν. ἀφρᾶτες ἀξιθῆς.Ὁ σταθμὸς τῆς μετεξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου θὰ ὑφι·ᾶτο. Ἡ αὐθυπόστατος καὶ αὐτοτελὴς ἐθνικὴ Βουλγαρικὴ Ἐκκλησιαα, κτὸἀ ἀπεκλείσθη αὐτὴν οὐ πρῶτοι ἱδρυτεῖ τῆς. θὰ ἔχαιρε πλᾶρις καὶ ἀπόλυτον τὸ δικαίωμα νὰ διαρρυθμιζῇ τὴν ἐπιστολικὴν κεθ' οἱονδήποτε τρόπον θὰ ἐκρινε πρωφῆτον, νὰ κατρτιζῇ ὁποιονδήποτε δσας Σύνοδοι καὶ Μικτὰ Συμβούλια ἐβούλετο, νὰ ἐγκαθιστᾷ ἐπισκόπους καὶ κληρικοὺς κατ' ἀρέσκειαν. χωρὶς τὴ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα ἢ τὴν διέθεσιν νὰ προβῇ εἰς οἱονδήποτε πρακτόρρεπερὶ τῆς δράσεως καὶ λειτουργίας αὐτῆς· ὃν τρόπον εἰς οὐδεμίαν τοιαύτην προέξῃ ποτὲ διὰ τὰς ἐκλογὰς τῶν Βουλγάρων Ὀρνίτων, τῶν Ἀρμενοκαθολικῶν, τῶν Σύρων, τῶν Μελχιτῶν, τῶν Χαλδαίων, τῶν Δυτικῶν. Τῶν Διαμαρτυρομένων πάσης ἄλλης χριστιανικῆς Ἐκκλησίας μὴ διατάσσης ἐν πνευματικῇ μετ' αὐτοῦ ἀπικοινωνίᾳ. Τοῦτο ἐδηλώθη μυρίκις ὑπὸ τῶν Πατριαρχείων ὁ δὲ ἐρωτόμενος δὲν ἐρεῖ εἰμὴ νὰ διεξέλθῃ τὸ πατριαρχικὸν Τακρίριον τῆς 19 Σεπτεμβρίου ἐνεστῶτος ἔτους τὸ δημοσιευθὲν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας».

(ἐπεται συνέχεια)

Η ΕΝ ΙΤΑΛΙΑ ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Τὸ ἀθηναϊκὸν τηλεγραφικὸν πρακτορεῖο. διέκοψε τὴν μεταμεσημβρίαν καὶ τὴν νυκτὰ τοῦ Σαββάτου περὶ τῆς τῶν Παρασκευὴν γενομένης εἰς τὸν βασιλέα ἡμῶν Γεώργιον Α' δεξιώσεως ἐν Ρώμῃ τὰ κάτωθι καταχωρίζομεν τηλεγραφήματα Ἡ δεξίωσις τὸ ὄντι ὑπῆρξε λαμπροτάτη καὶ θεμελιωτικὴ. ἀντάξια τῆς φιλίας καὶ τῆς. ἀγάπης, ἥτις ἔπρεπε νὰ συνδέῃ δύο λαοὺς; κατὰ τὸ πλεῖστον ὁμαίμονες, κοινὴν δρέψαντας ἐν τῷ παρεθόντι τῆς δόξαν ἀπὸ κοινῶν τάσεων πρὸς μεγαλεῖον μέλλον ἐλευθερίας.

Λέγουσι λοιπὸν τὰ τηλεγραφήματα, καθ' ἃ μετεφρόσθηταν ὑπὸ τοῦ κθηναϊκοῦ τύπου :

ΡΩΜΗ. 10 Νοεμβρίου. ὥρα 2,5' μ. μ.

Ὁ καιρὸς εἶναι λαμπρός. Ἅπαντα τὰ δημόσια κτίρια καὶ αἱ ἰδιωτικαὶ οἰκίαι εἶναι ὁωμαστοὶ σημαιοστόλιστοι Μεγάλοι ἱστοὶ φέροντες λάβαρα καὶ σημαίας ἑλληνικὰς καὶ ἰταλικὰς ἐτοποθετήθησαν κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ, ἣν θὰ διέλθῃ ἡ βασιλικὴ πομπὴ ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ μέχρι τοῦ Κυρηναλίου.

Πολυάριθμοι οἰκίαι εὐπαρτιδῶν ἐστολισθῆσαν διὰ ταπήτων μεγάλης ἀξίας καὶ ἀρχαίων ὀρχιμάτων.

Καλλιτεχνικοὶ θυρεοὶ κοσμοῦσι τὰ γωνίας τῶν ὁδῶν. Συμπλέγματα διάφορα περικοσμοῦμενα ἐπὶ ἑλληνικᾷ καὶ ἰταλικᾷ σημαίᾳ ἐκκλαδᾷ μὲ ὡρᾶτα κεσιφήματα ἐν εἴδει ἀσπίδων φέροντα τὰ ἑλληνικὰ σήματα σχηματιζουσιν.ἀφρᾶτες ἀξθῆς.Ὁ σταθμὸς τῆς μετεξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου θὰ ὑφι·ᾶτο. Ἡ αὐθυπόστατος καὶ αὐτοτελὴς ἐθνικὴ Βουλγαρικὴ Ἐκκλησιαα, κτὸἀ ἀπεκλείσθη αὐτὴν οὐ πρῶτοι ἱδρυτεῖ τῆς. θὰ ἔχαιρε πλᾶρις καὶ ἀπόλυτον τὸ δικαίωμα νὰ διαρρυθμιζῇ τὴν ἐπιστολικὴν κεθ' οἱονδήποτε τρόπον θὰ ἐκρινε πρωφῆτον, νὰ κατρτιζῇ ὁποιονδήποτε δσας Σύνοδοι καὶ Μικτὰ Συμβούλια ἐβούλετο, νὰ ἐγκαθιστᾷ ἐπισκόπους καὶ κληρικοὺς κατ' ἀρέσκειαν. χωρὶς τὴ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα ἢ τὴν διέθεσιν νὰ προβῇ εἰς οἱονδήποτε πρακτόρρεπερὶ τῆς δράσεως καὶ λειτουργίας αὐτῆς· ὃν τρόπον εἰς οὐδεμίαν τοιαύτην προέξῃ ποτὲ διὰ τὰς ἐκλογὰς τῶν Βουλγάρων Ὀρνίτων, τῶν Ἀρμενοκαθολικῶν, τῶν Σύρων, τῶν Μελχιτῶν, τῶν Χαλδαίων, τῶν Δυτικῶν. Τῶν Διαμαρτυρομένων πάσης ἄλλης χριστιανικῆς Ἐκκλησίας μὴ διατάσσης ἐν πνευματικῇ μετ' αὐτοῦ ἀπικοινωνίᾳ. Τοῦτο ἐδηλώθη μυρίκις ὑπὸ τῶν Πατριαρχείων ὁ δὲ ἐρωτόμενος δὲν ἐρεῖ εἰμὴ νὰ διεξέλθῃ τὸ πατριαρχικὸν Τακρίριον τῆς 19 Σεπτεμβρίου ἐνεστῶτος ἔτους τὸ δημοσιευθὲν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας».

(ἐπεται συνέχεια)

ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Ἀθήνησι 1903
ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
† Η Α.Σ. Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΘΗΝΩΝ Πρόεδρος
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΔΟΡΙΤΗΣ Ταμίας
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΚΕΛΑΣ
ΜΑΡΚΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΓΓΑΝΤΖΟΓΛΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΑΚΤΙΒΑΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Σ. ΣΤΡΕΙΤ
ΑΣΗΜ. ΖΑΙΜΗΣ
ΜΙΑΤ. ΝΕΓΤΕΗΝΟΤΗΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ε. ΒΡΥΖΑΚΗΣ Γενικὸς Γραμματεύς.

Εἰσφορὰς δέχονται: Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος (ὑφίδες 19 20), καὶ αἱ λοιπαὶ ἐν Ἀθήναις Τράπεζαι. Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις τὰ ὑποκαταστήματα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ αἱ τοπικαὶ πρὸς συλλογὴν ἐράνων Ἐπιτροπαί.

βασιλικὴ ἀμαξοστοιχία φέρουσα τὸν Βασιλέα Γεώργιον ἀφίκετο εἰς τὸν σταθμὸν τὴν 2, 30' μ.μ. ἀκριβῶς. Ἄμεσος ἡ μουσικὴ ἀνάκρουσις τῶν ἑλληνικῶν ὕμνων. Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος φέρων τὴν μεγάλην στολὴν εἶναι ὑφηος εἰς τὴν θύραν τῆς ἁμάξης χαιρετῶν στρατιωτικός. Μόλις ἀμαξοστοιχία ἐσταματήσεν ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος κατέβλεν, ὁ δὲ Βασιλεὺς Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ ἐπροχώρησε μετὰ σπουδῆς. Οἱ δύο Μονάρχαι ἐ

στρατιωτικὸν ζήτημα τὸ «Ν. Ἄστυ» λέγει ἐπὶ λέξει ταῦτα:

«Ἡ Κυβέρνησις θὰ ἔχῃ, ἅμα ἀρχομένης τῆς Συνόδου, νὰ προβῇ καὶ εἰς ἀνακοινώσεις σπουδαίας πρὸς τὴν Βουλὴν διὰ τὸ στρατιωτικὸν ζήτημα. Πράγματι ἡ Κυβέρνησις νομίζει, ὅτι ἐργαζομένη ἐπὶ σχεδίου σταθεροῦ, καὶ ἀσφαλοῦς, πρὸς ἐξεύρεσιν καὶ ἐξασφάλισιν τῶν οἰκονομικῶν μέσων τῆς συγκροτήσεως στρατοῦ καλῶς ἐφωδιασμένου, καλῶς στρατωνισμένου καὶ καλῶς ὡπλισμένου, θὰ δυνηθῇ νὰ συντομεύσῃ τὸν πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ εὐρυτέρου ὀργανισμοῦ τοῦ 1904 ἀπαιτουμένου χρόνον ἀπὸ πενταετίας εἰς διετίαν.

Σκέπτεται, πράγματι, ἡ Κυβέρνησις. ὅτι πρὸς τοῦτο ἀπαιτοῦνται 50 ἑκατομ. δραχμῶν. Ἀλλὰ ἤδη μέχρι τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1906 τὸ ταμεῖον τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης θὰ ἔχῃ 13 ἑκατομμύρια. Τὸ 1907 καὶ τὸ 1908, ἀφ' ἑτέρου, μὲ τὰ 4 1)2 ἑκατομ., τὰ ὁποῖα ἐτησίως θὰ παρέχουν εἰς αὐτὸ αἱ οἰκονομίαι θὰ ἀποτελεσθῇ ποσὸν 32 ἑκατομ ἐν ὅλῳ μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 1908. Θὰ χρειασθοῦν ἑπομένως ἀκόμη 18 ἑκατομμύρια. Τὴν ἐξεύρεσιν συνδυασμῶν τινων θ' ἀναγγείλῃ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς τὴν βουλήν.

Ἂν ἡ κατασκευὴ στρατώνων καὶ σταύλων, ἡ παραλαβὴ τῶν ὅπλων Μάνλιχερ Σενάουερ μέχρι τέλους τοῦ 1907 (ἀντὶ τοῦ 1910), ἡ προμήθεια ταχυβόλων τηλεβόλων, ἡ προμήθεια ἵππων, ἐν γένει ἡ δαπάνη 50 ἑκατ ἐκ τῶν τακτικῶν πόρων τοῦ Κράτους, διὰ νὰ τεθῶσιν ἀσφαλεῖς αἱ βάσεις τῆς συγκροτήσεως στρατοῦ καὶ ἡ συντόμευσις τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ εὐρυτέρου ὀργανισμοῦ ἀπὸ 5 εἰς 2 ἔτη, δύναται νὰ ὀνομασθῇ ἀφοπλισμὸς τῆς Ἑλλάδος, ἡ ἀμερόληπτος καὶ ἀπαθὴς κοινὴ γνώμη δύναται νὰ κρίνῃ».

***

— Ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α Β. Υ. τῆς πριγκιπίσσης Σοφίας ἐδόθη τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ «Παρνασσοῦ» συναυλία ὑπὲρ τῶν Ἀγχιαλιτῶν στεφθεῖσα ὑπὸ μεγίστης ἐπιτυχίας, διότι αἱ εἰσπράξεις ἀνῆλθον εἰς 7000 δραχμάς.

***

Η ΕΘΝΙΚΗ Τράπεζα προσέθηκε τὸ μέγα αὐτῆς κῦρος εἰς τὴν εὐοιώνιστον ἑταιρείαν τῶν ἰαματικῶν ὑδάτων ἐνισχύσασα τὰ κεφάλαια αὐτῆς δι' ἑκατὸν χιλιάδων δραχμῶν καὶ θεμελιώσασα παγίως τὸ μέλλον αὐτῆς. Ἡ λαμπρὰ αὕτη ἑταιρεία, ἔργον ἄξιον θαυμασμοῦ τοῦ ἀεικινήτου καὶ πρακτικωτάτου τὸν νοῦν ὅσον καὶ φιλοπάτριδος νομικοῦ συμβούλου τοῦ ὑπουργείου κ. Δημοσθένους Παπαμιχαλοπούλου, ἀποτελεῖ μίαν τῶν αἰσιωτάτων ἐνδείξεων, ὅτι ἠρχίσαμεν οἱ Ἕλληνες νὰ ἐρευνῶμεν, μελετῶμεν καὶ ἐκμεταλλευώμεθα τὴν ὡραίαν καὶ ὑπὸ τῆς φύσεως πλουσιώτατα πεπροικισμένην γῆν τῶν πατέρων ἡμῶν Περὶ τῆς ἑταιρείας ταύτης καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν, ἐπιφυλασσόμεθα δὲ πλειότερα ἐν τῷ μέλλοντι νὰ εἴπωμεν, διότι ἀνέλαβε νὰ καλλιεργήσῃ πόρον πλούτου μέγιστον τῆς Ἑλλάδος.

***

Ο κ. Γιακουμῆς Τομπάζης, ἰδιοκτήτης τῶν παρὰ τὴν Κύμην κτημάτων Μανδανικῶν παρέλαβεν ἐντεῦθεν 33 οἰκογενείας προσφύγων ἐκ Βουλγαρίας καὶ Ἀνατολ. Ρωμυλίας, ὅπως ἐγκαταστήσῃ αὐτὰς εἰς τὰ κτήματά του. Ἰδοὺ πρακτικὴ ἅμα καὶ φιλόπατρις πρᾶξις, ἣν κάλλιστα ἠδύναντο νὰ μιμηθῶσι πλὴν ἄλλων οἱ κ. Σκουζὲς καὶ Καραπᾶνος.

***

ΕΚ ΤΗΣ ἐτησίας πρὸς τὸ οἰκεῖον ὑπουργεῖον ἐκθέσεως τοῦ ἐν Ἀθήναις πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας κυρίου Δ' Ὀρμεσσὼν περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι γινομένων προόδων παραλαμβάνομεν ἐκ τῆς συναδέλφου «Messager d'Athènes», τὸν ἐπίλογον ἔχοντα οὕτω: «Δὲν θὰ παραλίπω τοὺς εὐεργέτας. οἵτινες ἀεὶ ἀποστέλλουσι τὰς προσφορὰς αὐτῶν ὅτὲ μὲν πρὸς τὴν Βασίλισσαν, ὅτὲ δὲ πρὸς τὴν πριγκίπισσαν διάδοχον, εἴτε πρὸς σύλλογον. εἴτε πρὸς ἵδρυμα δημοσίας ὠφελείας, ἵνα κτισθῇ νοσοκομεῖον, ἢ ἄσυλον, ἱδρυθῇ ἢ προαχθῇ φιλανθρωπικὸν ἢ ἐκπαιδευτικὸν κατάστημα· ἀπανταχοῦ περὶ τὴν πρωτεύουσαν βλέπεις ἱδρυόμενα νοσοκομεῖα, γηροκομεῖα, θεραπευτήρια. φθισιατρεῖα. γενικῶς ἐκτισμένα κατὰ τοὺς κανόνας τῆς νεωτέρας ἐπιστήμης καὶ ἐν καθαρωτάτῃ ἀτμοσφαίρᾳ· συνηθέστατα δὲ τὰ ἱδρύματα ταῦτα εἶναι ἔργον τῶν εὐεργετῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ Ἑλλήνων. Οὐδεμία τιμὴ εἶναι ὑπερβολικὴ εἰς τὴν γενναιοδωρίαν τῶν πλουσίων Ἑλλήνων. Εἶναι θαυμασμοῦ ἄξιοι καὶ μιμήσεως κατὰ τοῦτο.

Τελευτῶν τὴν συνοπτικὴν ταύτην ἔκθεσιν πρέπει νὰ μνημονεύσω καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν σιδηροδρόμων. Ἡ διακλάδωσις τῶν πελοποννησιακῶν σιδηροδρόμων, ἥτις θὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰς ἐπαρχίας τῆς Λακεδαίμονος καὶ τῆς Λακωνίας, τῆς Σπάρτης δηλονότι καὶ τοῦ Γυθείου, διατελεῖ εἰσέτι ἀναποφάσιστος. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ περὶ τῆς ἐπεκτάσεως πρὸς τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον καὶ τὴν Ἄρταν τῆς ἀπὸ τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου ὁρμωμένης σιδηροδρομικῆς γραμμῆς. Ἀλλ' ἔχει ὅμως ἡ Ἑλλὰς ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν συμφέρον νὰ κατασκευάσῃ τὸν δρόμον τοῦτον· ἡ γραμμὴ δὲ Πειραιῶς-Ἀθηνῶν-Θεσσαλίας-Συνόρων περατοῦται· Ἐντὸς δύο ἐτῶν ἡ γραμμὴ θὰ φθάσῃ εἰς τὰ σύνορα... Δυνάμεθα λοιπὸν νὰ προμαντεύσωμεν ὅτι πρὶν ἢ παρέλθωσι τρία ἔτη θὰ ἔρχηταί τις ἐκ Βιέννης, Παρισίων, Πετρουπόλεως εἰς Ἀθήνας σιδηροδρομικῶς, καὶ νέα οὕτω περίοδος ἀναπτύξεως θὰ ἐπιτείλῃ διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ἀλλὰ πρέπει καὶ ἡ Ἑλλὰς νὰ παρασκευασθῇ εἰς τοῦτο. Πρέπει ν' ἀσφαλίσῃ εἰς τοὺς ξένους. οἵτινες θὰ ἔλθωσι πολυαριθμότερα τὰ μέσα τῆς ἐσωτερικῆς συγκοινωνίας, ἅτινα θὰ εὐκολύνωσιν αὐτοῖς τὴν περιοδείαν, τὰ μέσα τῆς διαμονῆς, ἅτινα συνηθέστατα ἐλλείπουσιν ἐκτὸς τῆς πρωτευούσης, καίτοι βελτιώσεις τινὲς συνετελέσθησαν ἤδη προσφάτως ἐν Δελφοῖς, Χαλκίδι, Καλάμαις, ἵνα τὰς πρωτευούσας ἀναφέρω· θὰ προσθέσω, μάλιστα καὶ τὰς ψυχαγωγίας, οἷαι αἱ συναυλίαι καὶ τὰ θέατρα, αἵτινες θὰ προσελκύσωσι τοὺς ξένους φαιδρύνουσαι τὰς ἑσπέρας αὐτῶν· τοῦτο δὲ πέποιθα ὅτι θὰ γίνῃ.

***

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ Γεώργιος ἔδωκεν ἀκρόασιν εἰς τὸν ἐν Ῥώμῃ ἀνταποκριτὴν τῆς ἀθηναϊκῆς «Ἑσπερινῆς», καθ' ἣν εἶπε ταῦτα κατὰ τὴν ἐφημερίδα ταύτην:

— Σᾶς βεβαιῶ (εἶπεν ὁ Βασιλεύς). ὅτι εἶμαι κατενθουσιασμένος ἀπὸ τὴν ὑποδοχὴν τὴν ὁποίαν μοῦ ἔκαμαν ἐν Ῥώμῃ καὶ εἰς ὅλην τὴν Ἰταλίαν. Δὲν εὑρίσκω λέξεις, δὲν εὑρίσκω φράσεις διὰ τῶν ὁποίων νὰ ἐκφράσω τὰ πλημμυροῦντα. τὴν ψυχήν μου αἰσθήματα. Ἐδῶ πλέον δὲν μὲ ἐδέχθησαν ὡς ξένον, μὲ ἐδέχθησαν ὡς φίλον. ὡς ἀδελφόν. Ὁμολογῶ, ὅτι αἱ ἡμέραι τῆς ἐν Ῥώμῃ διαμονῆς μου θὰ μοῦ μείνωσιν ἀλησμόνητοι.

— Φρονεῖτε Μεγαλειότατε, ἐὰν ἐπιτρέπετε νὰ ἐρωτήσω, ὅτι ἡ τοιαύτη ἐνθουσιώδης ὑποδοχὴ τοῦ ἰταλικοῦ λαοῦ δύναται νὰ βαρύνῃ κατά τι εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς ἰταλικῆς διπλωματίας ὅσον ἀφορᾷ τὰ δίκαιά μας;

— Ἐὰν νομίζω, μοῦ εἶπε ζωηρῶς ὁ Βασιλεύς, ἀλλὰ εἶμαι πεπεισμένος τελείως, ὅτι ἐκ τῆς ἐπισκέψεώς μου ταύτης εἰς Ῥώμην πολλὰ ἔχει νὰ ὠφεληθῇ ἡ Ἑλλάς Ἤρθησαν ἀτυχεῖς παρεξηγήσεις μεταξὺ δύο λαῶν ἀδελφῶν, ἐξ ἰδίας δὲ ἀντιλήψεως ἐσχημάτισα τὴν πεποίθησιν, ὅτι τὸ ταξειδί μου εἰς Ῥώμην θὰ ἀποφέρῃ καλοὺς καρποὺς καὶ θὰ μᾶς ὠφελήσῃ πολύ. Τὰ δίκαια τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἶναι τοιαῦτα, ὥστε δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παρορραθῶσιν ἐν Ἰταλίᾳ, ἐν τῇ ἀδελφῇ χώρᾳ, ἥτις ἴσην μὲ ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἔχει ὑπέρλαμπρον τὴν ἱστορίαν.

— Καὶ ἐντούτοις, Μεγαλειότατε, πανταχόθεν καταδιωκόμεθα.

— Αὐτὸ εἶναι ἀληθές. Ἀλλὰ δὲν πρέπει καὶ νὰ ἀπελπιζώμεθα, οὔτε νὰ ἔχωμεν παράπονα. Αἱ διαμαρτυρίαι μας εἰσακούονται εὐτυχῶς. Πρέπει νὰ ἐργαζώμεθα διὰ νὰ ἐπιτυγχάνωμεν πάντοτε κάτι τι Νομίζετε μικρὰν τὴν ἐπιτυχίαν μας ἐν τῷ Κρητικῷ ζητήματι;

[Καὶ ἐνταῦθα ὁ Βασιλεὺς ἀνέφερε μερικὰς ἐκ τῶν γνωστῶν λεπτομερειῶν τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος].

— Ὁ κ. Ζαΐμης Μεγαλειότατε, εἶπον θὰ δικαιώσῃ τὰς πρὸς τὰς δυνάμεις συστάσεις τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος περὶ αὐτοῦ,

— Περὶ τούτου δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία Ἡ Κρήτη ἤρχισεν εἰσερχομένη εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως. Ἔχω πλήρη πεποίθησιν εἰς τὴν φιλοπατρίαν τοῦ κ. Ζαΐμη. Ἀλλὰ καὶ παντα χοῦ τῆς Εὐρώπης ἐπικρατεῖ ἀγαθὴ ἰδέα περὶ αὐτοῦ Ὅταν τὸν ἐπρότεινα εἰς τὰς Δυνάμεις οὐδεμίαν ἀνείρρησιν εὗρον εἰς τὸ πρόσωπόν του Αἱ πληροφορίαι, τὰς ὁποίας ἔχω ἐκ Κρήτης, εἶνε τοιαῦται ὥστε κολακεύομαι νὰ πιστεύω, ὅτι αἱ προσδοκίαι τόσον τῶν Δυνάμεων ὅσον καὶ ἐμοῦ ἐπὶ τοῦ εἰρηνικοῦ ἔργου τοῦ κ. Ζαΐμη δὲν θὰ διαψευσθῶσιν

Οἱ ἐν Ῥώμῃ φίλοι τῆς Ἑλλάδος, Μεγαλειότατε. πολλάκις μοῦ ὡμίλησαν περὶ τῆς ἀνάγκης συσιάσεως ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην δημοσιογραφικῆς προπαγάνδας. ἥτις νὰ ἀντεπεξέρχηται κατὰ τῶν ψευδολογιῶν τῶν ἐχθρῶν μας καὶ διὰ καταλλήλων ἐνεργειῶν νὰ ὑποστηρίζῃ τὰ δίκαια τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ φωτίζῃ τοὺς λαοὺς περὶ τῶν ἀπαραγράτων δικαίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

— Βεβαίως περὶ τούτου δὲν ὑπάρχει δευτέρα γνώμη εἶπεν ὁ βασιλεύς. Ὁ δημοσιογραφικὸς ἀγὼν μᾶς χρειάζεται ἐν Εὐρώπῃ.

— Ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης θὰ ἀνέγνωσεν εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας τὴν ἀναγραφεῖσαν εἴδησιν, ὅτι αἱ Δυνάμεις καὶ ἰδίως ἡ Αὐστρία συνέστησαν καὶ ἐτόνισαν εἰς τὴν Μεγαλειότητά σας. ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἀνάγκη νὰ συστήσῃ εἰς τοὺς ἐν Μακεδονίᾳ Ἕλληνας τὴν περιστολὴν τῶν ἀνταρτικῶν σωμάτων χάριν τοῦ μεταρρυθμιστικοῦ ἔργου

— Ἀνέγνωσα ὅλα αὐτά. Σεῖς φρονεῖτε, ὅτι δύναται ἡ Ἑλλὰς νὰ συστήσῃ εἰς τοὺς ἐν Μακεδονίᾳ Ἕλληνας νὰ παύσουν ὑπερασπιζόμενοι τὴν ζωήν των καὶ τὴν περιουσίαν των ἄνευ ἐγγυήσεων, ὅτι δὲν θὰ διατρέξουν σοβαροὺς κινδύνους;

— Ἀκριβῶς δι' αὐτὸ προεκλήθη, Μεγαλειότατε καὶ τὸ ἐπεισόδειον τῆς ἀπουσίας, ἐκ τῆς ὑποδοχῆς τῶν διπλωματῶν τῆς Ρωμουνίας, Βουλγαρίας καὶ Σερβίας.

— Δὲν γνωρίζω περὶ τούτου. Τὰ πράγματα θὰ μᾶς δείξουν εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον.

Ἐνταῦθα ὁ βασιλεὺς μοὶ ἔτεινε τὴν χεῖρα καὶ μὲ ἀπέλυσε τῆς ἀκροάσεως, ἐγὼ δὲ ἀπῆλθον τοῦ Κυρηναλίου εὐχαριστήσας τὴν Α. Μεγαλειότητα διὰ τὴν τιμὴν ἣν μοὶ ἔκαμε νὰ μὲ δεχθῇ.

***

ΤΗ ΕΒΔΟΜΗ τοῦ μηνὸς τούτου ἐτελεύτησε τὸν βίον ἐν ἡλικίᾳ 117 ἐτῶν ὁ ἀρχίατρος Μαυρογένης, τὸ τελευταῖον λείψανον τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος Πολὺς παρέστη κόσμος κατὰ τὴν κηδείαν αὐτοῦ, ἐκ δὲ τῶν πολιτευομένων μόνος ὁ κ. Δραγούμης.

***

ΚΑΤ' ἐπισήμους πληροφορίας τὰ δύο ἀντιτορπιλλικὰ «Θύελλα» καὶ «Νίκη» θὰ συναντηθῶσιν ἐν Μελίτῃ, ὅθεν θὰ καταπλεύσωσιν εἰς Πειραιᾶ. Ἡ καθέλκυσις δὲ τῆς «Ναυκρατούσης» θὰ τελεσθῇ τὸ προσεχὲς Σάββατον.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΕΚ Τυλῶνος τηλεγραφεῖται εἰς τὸ ἀθηναϊκὸν πρακτορεῖον, ὅτι δέκα ἄτομα ἐκ τοῦ πληρώματος τῆς «Ἀλγεσίρας», ὅπερ κατεστράφη ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς, ἔπαθαν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον σοβαρῶς. Τὰ ἀγήματα τοῦ θωρηκτοῦ «Ὕδρας» μετέσχον γενναίως καὶ κατὰ τρόπον προκαλέσαντα τὸν θαυμασμὸν εἰς τὸ ἔργον τῆς διασώσεως τοῦ πληρώματος.

***

ΕΙΣ τὸ αὐτὸ πρακτορεῖον τελεγραφεῖται ἐκ Ρώμης ἀπὸ 14 τοῦ μεσοῦντος Εἰς τὴν Βουλήν, μόλις ἤρχισεν ἡ συνεδρίασις, ἠγέρθη ὁ πρόεδρος αὐτῆς καὶ εἶπεν, ὅτι ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀφίξεως τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος τοῦ «εὐπροσδέκτου ξένου τοῦ Μονάρχου του», ἔλαβε τὴν τιμὴν νὰ τοῦ ἀπευθύνῃ τοὺς χαιρετισμοὺς τῆς ἰταλικῆς Βουλῆς καὶ πιστεύων, ὅτι διερμηνεύει τὰ αἰσθήματα τῶν συναδέλφων του. ἐξέφρασεν εἰς αὐτὸν τὰς καλλιτέρας εὐχάς του διὰ τὴν εὐδαιμονίαν αὐτοῦ καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, πρὸς τὸ ὁποῖον ἡ Ἰταλία συνδέεται διὰ δεσμῶν πατροπαραδότου φιλίας καὶ συμπαθείας.

Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἐξεδήλωσεν εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς τὴν ζωηροτάτην αὐτοῦ εὐγνωμοσύνην διὰ τὰ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα τῷ ἐξέφρασεν ὁ πρόεδρος τῆς βουλῆς ἐξ ὀνόματος αὐτῆς καὶ τοῦ ἐξέφρασεν ὑπὲρ τῆς βουλῆς καὶ τῆς Ἰταλίας τὰς θερμοτάτας αὐτοῦ εὐχὰς διὰ τὴν εὐδαιμονίαν των καὶ τὴν εὐτυχίαν των.

— Καὶ τώρα — προσέθηκεν ὁ πρόεδρος τῆς βουλῆς — ὅτε ὁ Σεπτὸς ἡμῶν Ξένος ἑτοιμάζεται νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Ἰταλίαν ἀποστέλλω καὶ πάλιν πρὸς Αὐτὸν καὶ πρὸς τὸν ἔνδοξον Ἑλληνικὸν Λαὸν τοὺς εὐλαβεῖς καὶ ἐγκαρδίους χαιρετισμοὺς τῆς Βουλῆς

Ζωηρὰ καὶ συνεχῆ χειροκροτήματα ὑπεδέχθησαν τοὺς λόγους τοῦ προέδρου.

Ὁ κ. Βάλλε ἐγερθεὶς εἶπεν, ὅτι εἰς τοὺς ἀποσταλέντας χαιρετισμοὺς πρὸς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος ἑνώνει καὶ τοὺς πρὸς τὴν Βουλὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Ἡ Βουλὴ ἐκρήγνυται καὶ πάλιν εἰς χειροκροτήματα.

Ἡ ἐκ Ρώμης δὲ ἀναχώρησις τοῦ βασιλέως ἔγινεν οὕτω:

Οἱ δύο μονάρχαι, ἐν μικρᾷ στολῇ, ἐγκατέλειψαν τὸ Κυρηνάλιον, ἐπιβαίνοντες ἁμαξῶν τῆς αὐλῆς, συνοδευομένων ὑπὸ ἴλης θωρακοφόρων. Κατὰ μῆκος τῶν παρόδων μέχρι τοῦ σταθμοῦ πλῆθος ἄμετρον, τὸ ὁποῖον ἀνέμενενε διὰ νὰ ἴδῃ ἀναχωροῦντα τὸν βασιλέα Γεώργιον, ἐζητωκρούγαζε ζωηρότατα. Εἰς τὸν σταθμὸν ἀνέμενον ὁ πρωθυπουργὸς Τζιολίτη μετὰ τῶν ὑπουργῶν καὶ ὑφυπουργῶν τοῦ κράτους, τῶν ἀρχῶν, τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας, τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἑλληνικῆς πρεσβείας καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ προξενείου καὶ πολλῶν ἄλλων προσωπικοτήτων.

Οἱ μονάρχαι παρέμειναν ἐπὶ ἓν τέταρτον τῆς ὥρας εἰς τὴν βασιλικὴν αἴθουσαν. Κατόπιν συνδιελέχθησαν ἐγκαρδίως μετὰ τῶν ὑπουργῶν καὶ μετὰ τῶν προσελθόντων διὰ νὰ χαιρετήσωσι τὸν βασιλέα Γεώργιον.

Κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀναχωρήσεως, οἱ δύο μονάρχαι ἠσπάσθησαν ἀλλήλους ὁὶς καὶ ἔσφιγξαν θερμῶς τὰς χεῖρας των. Ὁ βασιλεὺς Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ ἐφίλησε τὴν χεῖρα τῆς μεγάλης δουκίσσης Μαρίας. Τὸ βασιλικὸν τραῖνον ἀνεχώρησε τὴν 6 μ. μ. ἀκριβῶς. Εἰς τὸ ἴδιον τραῖνον. ἐκτὸς τῆς μεγ. δουκίσσης Μαρίας καὶ τῶν δύο τέκνων της. ἔλαβεν ἐπίσης θέσιν καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ βασιλέως Γεωργίου καὶ ἡ στρατιωτικὴ ἀποστολή. ἡ προσκεκολλημένη εἰς τὴν προσωπικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ βασιλέως καὶ συγκειμένη ἐκ τοῦ στρατηγοῦ Λαμπέρτι, τοῦ ναυάρχου Μαρσέλλι, τοῦ συνταγματάρχου Ρυβάτζα καὶ τοῦ αὐλάρχου κόμητος Ἀβογκάρδο. οἱ ὁποῖοι πάντες θὰ συνοδεύσουν τὸν βασιλέα Γεώργιον μέχρι Βρενδησίου.

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ
ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ
ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ
ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ — ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ
Δραχ. 15 Φρ. χρ. 16

ΤΡΑΠΕΖΑ
ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1886. — ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΘΕΙΣΑ ΤΩ 1905
ΕΤΕΡΟΡΡΥΘΜΟΣ ΜΕΤΟΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
Κεφάλαιον καταβεβλημένον: 2,000,000 δρ.
ΑΘΗΝΑΙ — ΣΟΦΟΚΛΕΙΟΝ
Τμῆμα Τραπεζικόν. Συνάλλαγμα. — Ἔκδοσις ἐπιταγῶν (τσέκ) — Πιστωτικαὶ ἐπιστολαί — Εἰσπράξεις. — Δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ Χρεωγράφων. — Προεξοφλήσεις. — Καταθέσεις. — Φύλαξις τίτλων καὶ τιμαλφῶν.
Τμῆμα Ταμιευτηρίου. Ταμιευτήριον 4 ο)ο. — Μηνιαῖαι καταθέσεις ἀνατοκιστικαί.
Τμῆμα Χρηματιστηρίου. = Ἀγοραπωλησίαι χρεωγράφων. — Χρηματιστικαὶ ἐντολαί.
Τμῆμα ἐμπορίου. — Προμήθειαι ἐμπορευμάτων. — Ἀντιπροσωπεῖαι οἴκων. — Πληροφορίαι ἐμπορικαί. — Δέρματα κατεργασμένα βυρσοδεψείου Μοσχάτου.
Γενικὸν Πρακτορεῖον. ἐν Ἑλλάδι τῆς Γαλλικῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρείας κατὰ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς ζωῆς ὁ «Φοίνιξ»
ΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ
3 1)2 ο)ο ἀπόδοσις εἰς πρώτην ζήτησιν
3 3)4 ο)ο » μετὰ ἕνα μῆνα
4 ο)ο » μετὰ τρεῖς μῆνας
4 1 4 ο)ο » μετὰ ἓξ μῆνας
4 1)2 ο)ο » μετὰ ἓν ἔτος
5 ο)ο » μετὰ δύο ἔτη
5 1)2 ο)ο » μετὰ τρία ἔτη καὶ πλέον
Διὰ καταθέσεις εἰς χρυσὸν κατὰ 1)2 ο)ο ὀλιγωτέρους

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ
Ἡ Ἰονικὴ Τράπεζα Limited ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1906 μέχρι νεωτέρας εἰδοποιήσεως δέχεται καταθέσεις εἰς τραπεζογραμμάτια ἐπὶ τόκῳ, ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους:

Ἐτησ' ἐπὶ ἀποδόσει

1 1/2 %	εἰς α' ζήτησιν διὰ ποσὰ μέχρι δρ	100,000
1/2 %	» » » διὰ πέραν τῶν »	100,000
3 %	μετὰ 3 μῆνας	
3 1/2 %	» 6 » μέχρι 2 ἐτῶν	
4 %	» 2 μέχρι 4 ἐτῶν καὶ	
4 1/2 %	ἐπέκεινα τῶν 4 »	

Ὡσαύτως δέχεται καταθέσεις εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ἐπὶ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους:

Ἐτησ' ἐπὶ ἀποδόσει

2 %	εἰς α' ζήτησιν μέχρι τοῦ ποσοῦ φρ.	100,000
1 %	» » » διὰ πέραν τῶν »	100,000
2 1/2 %	μετὰ 3 μῆνας	
3 %	» 6 » μέχρι 1 ἔτους.	
3 1/2 %	» 1 ἔτος καὶ ἐπέκεινα.	

Αἱ εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ἐπὶ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας καταθέσεις, ὡς καὶ οἱ ἐπ' αὐτῶν τόκοι ἀποδίδονται εἰς ὃ εἶδος ἐγένετο ἡ κατάθεσις, παντὸς δικαιώματος χαρτοσήμου ἐπιβαρύνοντος τὸν καταθέτην.

ΤΡΑΠΕΖΑ
ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ & ΣΑΣ
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ ΜΕΓΑΡΟΝ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ
Συνάλλαγμα. Δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρεωγράφων. Ἐκτέλεσις πάσης ἐντολῆς ἐν τοῖς Χρηματιστηρίοις Ἀθηνῶν, Λονδίνου καὶ Παρισίων καὶ πάσης τραπεζικῆς ἐργασίας.
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ
4 ο)ο εἰς πρώτην ἀναζήτησιν.
4 1)2 ο)ο διὰ τρεῖς μῆνας.
5 ο)ο δι' ἓξ μῆνας.
5 1)2 ο)ο δι' ἓν ἔτος.
Καταθέσεις εἰς χρυσὸν δὲν γίνονται δεκταί.

Ι. Ι. ΜΙΝΕΤΤΑΣ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Τηλ. Διεύθ. MINETTAS
Τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου καὶ Παρθεναγωγείου Τραπεζιτικὸν γραφεῖον Ι. Ι ΜΙΝΕΤΤΑ προμηθεύει ἀπὸ τοῦ μικροτάτου μέχρι τοῦ μεγαλειτέρου ποσοῦ Ὁμολογίας τῶν κάτωθι Ἑλλην. Ἐθνικῶν Δανείων εἰς τὰς τρεχούσας τιμὰς τῶν Χρηματιστηρίων Ἀθηνῶν Λονδίνου καὶ Παρισίων τὰς ὁποίας θεωρεῖ ὡς ἀσφαλεστάτας. συμφερωτέρας καὶ εὐκολώτερον διαπραγματευσίμους.
Ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ ἐλέγχου
(Εἰς χρυσὸν)
Δανείου τῶν 120 ἑκ. 1881 ἀποδίδοντος τόκ. 4 1)2 ο)ο
» » 135 ἑκ. (Μονοπ.) τοῦ 1887 » 4 1)2 ο)ο
» » 125 ἑκ. (Πάγιον) τοῦ 1889 » 4 1)2 ο)ο
Εἰς δραχμὰς
» » 76350000 (Ἡνοπ.) 1898 » 5 ο)ο
» » 11750000 (ΣΠΚΜ) 1900 » 5 ο)ο
Ἀναλαμβάνει δ' ἐπίσης τὴν προμήθειαν καὶ τῶν ἑξῆς ἀρίστων Ἑλληνικῶν ἀξιῶν.
Ὁμολογ. τῆς Ἐθ. Τραπ. δίδουσαι τόκ 2 3)4 ο)ο
Μετοχαὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης » » 5 1)4 ο)ο
» Τραπέζης Ἀθηνῶν » » 7 1)2 ο)ο
» Τραπέζης Κρήτης » » 4 1)2 ο)ο
» Τραπ. Βιομηχ. Πίστ. » » 7 ο)ο
» Ἐτ. διαχ. δημ. πρ. » » 6 ο)ο
» ΣΑΠ. » » 7 ο)ο
» Σιδ. Θεσσαλίας » » 6 3)4 ο)ο
» Πανελ. Ἀτμοπλοΐας » » 6 1)2 ο)ο
» ΣΠΑΠ » » 4 ο)ο
Ὑπολογιζομένων τῶν τόκων εἰς τὰς τρεχούσας τιμὰς καὶ τὰ μερίσματα τοῦ τελευταίου ἔτους.
Καὶ προσφέρεται τὴν ἐκτέλεσιν πάσης Τραπεζιτικῆς καὶ Χρηματιστικῆς ἐργασίας ἔκ τε τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.